

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 1 af 9

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Kosningalög

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Glossinagard. 18.9.61.

þær görsan og færleifur görsan báru fránn
i e-d. fyr. til b. um boðin. t. alþingis, en skýldur
görga: gildi jáfnskjótt sem hin endurskóða stjórar.
agnagi: gildi.

I. hafli var almennar áberandiarr. 631-6 voru um
borningarnætt og bijörvagni, sem en hevði veggja hit
sena til beggja deilda; þó skál bijörvagni til e-d.
bundið við 35 ára aldri, þar sem 25 ár nægja til
m-d. Þor. 56.

557-9 voru um bijörtima, og einigum aldr. borningar á
bijör. fyr. venjulega at fara fránn sjóthá hevert ár, og
göldin fátum um boðin. til beggja deilda.

5510-12 voru um bijörslárin og eru samshópar
veghús um þar til hevðar deilda sem eru.

II. hafli eru um boðin. til e-d.

5513: Hevert aðt á landinu er eitt bijördanni, þar sem
bijöra skál 3 alþingismánum til e-d. af sijðunum sefjum
og bijanstjórum eftir veðnum fárr, sem hér fara
á eftir.

5514 um bijanstjórn. i d.t. með mið með fyr. III.

5515: hevðar at framboð skuli vera skriflegt og setur
átræn manni reglu um framboð og þingmánum afri,
sem ekki skifta verul. mál, enda at mestu rannly. áber.

2.

13. p 81. Ægjuinnslit

um. Þar ófærilegur, og meðfælagr ða náði engi.
3324-30 einn um bessingar. .) 3:4. my. - b. 3;
324: Þejavstjórnir; Reykjavík, og hevar síslunefud lígð á
fundi þá 3 fyrargum, sem lejóra stórl í hvernig arni; fó
fannig, at 2 meðir eru bæjavstjórnir Ósaffjartarbaugrðan
lejóra með síslunefud Ósaffjartarvísdir, 2 meðir eru
bæjavstjórn Almenningar með síslunefud Egjafjardar-
sýslu og 2 meðir eru bæjavstjórn Sægðslfjardarbaugrð
með síslunefud Norður-Hálfsýslu. Þejavstjórnir eru
lejóra fessa meðir inn sínun glökkar.

325 ákv. at hevar sísluna. af viti a með fulltr. bæjavstj.
heldi fund til at lejóra fær.

3326-27 ákvæta at lejórfundur nái i hengranda líljöt;
heldur og ókv. avarið opinberlega.

3328-30 segja hvening atkv. um talið rannar i hvernig
arni; og um þeir rétt lejórrir til a-d., sem flæst
atkv. hafa fengit. Hafi tvær eða fleiri fengit jöfus atkv.,
notuð blutfesti. Hevar þeirra stórl vera fingsmátar. - Síðan
ákv. um björðum. o-f. h.

III. Leigli er um bessi. til m.d.

3331-35 um björðum og björnstjórnir.

331: Síðurvernt síslufélag og bæjarfélög á landinum stórl
vera björðum út af fyrir sig og lejóra einum fingsmáum,

Glossingar. 1894.

mena Austur- og Vestur-Bardaströndar sigla skulur bátar
vera sitt björðdani og bjósa eina fingsmánum.

333b-38 um fingsmánum afri. Á björfundi ^{gæða} meira
ári bjóða bæti sig umhverfag frum en ella þarf
skrifteftir frumkvæð um.

333g-46 um björfundi og borsninga. Einheim: 3342-44 er
ákv. at björfundir sé heldur i heyranda tiljöti og
borr-fari opinbevarlega frum.

345 ákv. at sá sé vett laginn frum. sem flest ákv.
hefur hlotið. Før ar megin vett björvinum frum. mena
heum hafi hlotið meira en helming ákv. færva, en
greidd eru. Síða ekki með bjósa aftur óbundnum horn.
og dregi þat heldur ekki fyr sinn milli fyrra tveggja.
sem flest ákv. fengur vit síðari horn. Síða eru set
þessi hafi fengið jápmög ákv. vit aðra borsningar,
síðal hletkeft: röta, hvor færva að: ót: bæti frum
til hinna bundenar borsningar. Þat sama skal hlet-
keft: röta, ef ákv. eru jöfn vit fyrstu borsningar.

IV hafi ar um sameiginl. ákvartanir um hortnot ofl.
347 ákv. at dagbær frum. skuli jafn: hvernig deild sem
ar, f.e. bákv. sönnul. Þá fær einum goldinn fandabotn.
eftir reikningi, sem ve. horin af samein-f. inskriftar,
og farseti: hlet að eingandi fdd. ávisar.

348 regin um hortn. w. björftj. vit n-d. horn. ofl. f. h.

1981-Íslenskur

o:ð 1. unnr. málreins : e.d. telat : Þorleifur Þórsson
 af hællur flens. : "Á bor. fær. at næsta annatkvært miðin
 eftir fær.-alp. 1886 eru virgildandi borsl. Þelatau bort. Fari
 því sem áður hefð varin stundum upp á eru borsn. til e.d.
 "Í borsningarárlegum alp. 1886 átti at bijósa til e.d. eftir blæt-
 fallsborsningum, það er aðeins at vethart fegar um politísku
 flöldu en at veda, sér hvers flöldun borsni einhverjum
 af minnum móttunum at, en min er eingi fari til at dveifa
 hér, ey: mynda mér at eingi verð: sagt, at hér nái um poli-
 tísku flöldu at tala. Borsningarnar yrðu líka vit þat
 miklu flöldu" Það fyrir borsl., sem min er stundum uppá
 ekbert annat en tvöfaldar borsningar, at vísar en noldar
 umhverfum á fessar fyrirkomulagi og vegarlegum tvöföldum
 borsn., sem sigrunne. eru ekki borsnar heimliris til at
 bijósa þær., en þær sem : sigrunne. og löjvursti. sitja
 vanalega hertu og hreyfust með sveita og löjvafélagnum,
 fó földum vit fessa borsningarat fari eingi isjárvanta,
 enk fessar sem fessari borsningarat fari með telja þat til
 gildis, at hinn er einföld og óþrótin" E.t.o. verði fari
 baldit fram, at fætta fyrirkomulag sé : òsam veni vit
 stjórnun. 921, en það sé vethart at lata ne. athugas.
 um borsn. til n.d. segir f.g.j., at mannar sé ekki vethlað
 at lata hvert sigrun. ita löjvafélag leversu fámeist grunn en.

5

Glossl. 1894.

bjóða einn mann á feng og svara þá með færni og
öllum jafn hætt undir höft: án tilhitis til ikratölu.
Héttast varin at skifta öllan landinu í 104 jafnmann-
mög björðum, en við fæt sunndu sigrufelögin
slitast: yvsta, og varin fæt ekki heppileast, þer fæt
land, en tengir sunnan hevert sigrufelög og bájar-
felög er sterkt og risarvert at slita fæt sunndur".

A. 103-104. Það með, at 20-25% fæt sunndur er

Hálinn visat 3 manna re. og varin i heva borinn:
forn-l. g., for A. Hjaltalin og for Jónesson. A. 104.

Frau re. færri borin al. og er fær telist, at óber. for.
um borin til e-d. sunni nærumast: sunnum við óber.
stjórnun og hafi re. færri borin frá frith. hér um.
"jafnvel fæt var tóljum trú undaleast, at óber. for.
um borin til e-d. sín: sjálfa sín hantvagni og aðagrei.
legvi en frith. voran: færri alri".

Glossl. leggur re. til at borin til n-d. verði breytt svo,
at sá sé borinn fær., en flest óber. fær við borin.,
hvort sunn henni hefur fengið meiri blanda greiddra óber.
áta ekki; og verða þá óber. sunn fætta a-. hin sönnu
at fær er meintir borin. fæt: til e-d. og n-d. 6.5%

Borth. re. við g. 21 hafi svo: bændið all en eitt björ-
dum, þer sunn lefða skal af sigrum og ledjanstj.

12 meðan til e.d. alþingis aftur meðum ferinn, sem hev
fara á aftur stillt ná í fjárlætur. Þá er hafið með
Borth. við 9822-23 en hev sélf leifðandi hert. á löjnti.
og sendir gerðar frambóðs til þeirra, innakrönd gíði
Borth við 924 svoklji: "3 etdumur fyrir „3 finngaukur...
kvæði að": komi: 12 finngaukur, sem hafaða skal til
e.d. tilgildi þeim ófálgðum.

Fjá og að var Borth. við 928 og 30, sem leiða af þessum
kvæðum skifta ekki mál:

Borth. við 945 um at sái vart: borsum ferin, sem flert
at hér. haf: blotid. Sí sós at gleimi haf: blotid jafnmörg
at hér. skal blutbæti ráða, lever þeimur skuli vera ferin.
6-58. Að var Borth. skifta ekki mál. sér. 6-89+91

— 2 vísir. : e.d., nærist inni að var Borth. ein person og
skifta hev engu mál, þó að: 1. f. 2. gráin fyrir
Borth. me. en: fyrir en ekkeri myndi þó segin henni. at
Borth. við 945 sé til samræmingar við óhér. um
e.d. f. m. en þeim samræmingar haf: ekki
orti komið á með öðrum hætti: A. 145.

Allar personar Borth. me. voru sær. A. 151-152
og 6-93. (fyrir en at að að aðgreindölu voru lögumt svo
at 9321-30 voru 9910-19 en 9910-20 voru 99
20-30). enda fó leða aðgerð með með, innak

Háskóli. 1894.

v: 3. um. kom framrætt við § 11 (áður 23) um tilbreyningir um framleið og þarf ekki að athugið fari hev. Einnig um hafnarleið: frv. 6-104. Þáttar spærður borth. voru ræmp. A. 181. Um skifta ekki meðlit. 179-181 þó hevnt: Stóllar. Sv. á mál- og þróunsvilum og taldi forseti að heimilt myndi að lagfara þar: þróunum. Fyrir síðan ræmp- og algr-tíl m.d.

'I m.d. var frv. ræmp. óbrot. og komu engar borth. fram.
B. 742-744, 778-779 og 850.

Um. voru líkleg. þó hevnt: Sighv. Ármannar að hefti sé að hengja sér að e-d. verði ekki fullskrápt og sé fái ekki aðeot ráð fyrir hvenning að slálli fara. Vel get: fyrir leminni, að mann verði fregin að löjða sig fram til e-d. fyrir að fari. e-d. get: bæst mið að gera að setja i land. dökkum um. B. 743.

29. des. 1895.

Háði Þoroddur, Guðrún Guðl., Síglar. Á meðan
Síg. Guðrún og Þórir Guðrún báru frá
í n.d. fyr. til atjónuskipunar. um hin
síðstöðum miðleitt 15. slangs. 6. 138-144 og var
fyr. samhljó. fyr. næsta þingið á undan.

Agoðinum eru vort um hvort fyr. skeyldi
nú frátt að gengið væti ekki. Var þó
samhljó: n.d. óbrot. des. 6. 329 og B. 812
en vissat fyr. : e.d. með rökþuddri daglara
A. 353.

Dælum var ekki um einstöð að fyr.
heldur um hvort vanilega var að leita
samkomulegs við atj. með fari að samhljó. fyl.
á aðalda fyr. óbrot. des. einhvern B. 789-
812 og 6274.

Vildur með atðónum fyr. hóva að atj. að
taka til agnina skalatvið: fyr. en sögdu,
að sunn. ^{áður} atviti: fyrirkomuleg eftir atjónun
hér, tölu vátunni, skiptum landsdóms all.
hefti in komið fram miðög skiftar skotannir.
B. 6176 og B. 791.

Atj. óður lengt: en ekki að með fari málins
að gera að fari lengt: um hér skiftir mál.

298. not

Sætl. Guðrún. Þjóðvar Sigfússon, fón. Jónasson, Ól.
Guðrún, valt í Guðrún. leánu fráum til til fólk.
unar stjórnunálfar meðili:

"Um leið og n-d. alþ. lýsir þei uppi, at hinn
heldur fast við sjálfstjórnarskröfum Íslands, eins
og þær hefja komið fram á undan förrum
þingum, ályktar hinn at skora á stj., at haka
þær til greina og sérstaklega blautart til unni:

1. at löggjafar og landstjórnunálfar, en begra
undir hinn sérstöken mið Íslands, verði; eftirlit is
eigi lögt undir at breiði: hinn danska mikisváts
et að borið uppi: þeri;

2. at gerð verði með myggum stjórnunarval.
þrengting á ábyrgð þinna etsta stjórnar Íslands
sérstöken mala, fannig, at n-d-alþ. ægt; ávalt, en
et óta fyrir til og fyrir sérhverja stjórnunavat-
höfum, en til spiss gefur tiltefni, komið fram ábyrgð
þinna leiðis á hender hér breskum, innlandum manni
en mati: á alþingi;

3. at stofnun verði: sérstakar dómstóll hér á
landi, skipatav innlandum mörrum (landssöldum),
en dæmi: málum þeim, en n-d. alþ. et að kom-
magna lator höfða gegn þinnum etsta stjórnanda

Stjórn. 1895.

hér á landi". L. 137.

Framm. Sætl. Guðr. Þjórin gáur hér, at meðan
sé og hafi verið ósannmála um Þjórs fyrirvara-
minni ákv. stjórnars. en um ótalatritin hafi
meðan verið sannmála: m-d. 1894. B. 32. Aðalatrit.
stjórn. málbíns sé þær sem takin sé: til. en
þjórs önnur hafi minni fyrirvara en spó mitala, en
um þær sé nýgg skiftar skotanir og hlyjöt:
allaf eftir verða, enda hafi almenningur hevki
dýri við felskinum til at setja sig inn hvat sé
arbaðst: og hvat bjónumatriti: Af þessum
atritum, sem skiftar skotanir sé um nefnir:
s. s. landstjórnar, hirbjófleigj, skipun fyrir-
deildanna, bosvein gamrætt. B. 35-36. Til. var
visat til stjórnars. B. 38.

V:5 persa til. voru saml. persar vott.

1. 5:3 innanagsord til: "A ekir orðunum: „undan-
förrum fyrirum“ komi: „og fyrirvarp þat til stjórn-
arskipunars. byggist á, en deildin helur samþingst á
persu fyrir“:

2. 5:3 2. líð til: "at lægt verði fyrir næsta alþingi
fyr. til stjórnarskipunars. en m-a-agri fyrir breyt-
ingar á fyrirborðalegi hinna eðstu stjórnar 'Íslends'

· 2 p 81 · und 272

sírvöldur mæla, at alþingi geti ávalt, er ástæða fyrir til og fyrir sírvöldunum stjórnarathöfum, er til þess að fer til einfis, komið fram í hreyfð heinsa heit að hender hein lírsetnum innherum manni, er með: að alþingi "vild spessa heft. komið fram heft. er eining var samsp. at: at at hins undirstrikða orðs "alþingi" "næðri deild alþingis" og er miðað til íslataverð.

A.-S.-L. var till. samsp. skort. B. 1534-1535, 6-414 og 420.

"I e.d. kom fram fyl. tilvaraunci frá e.d. eins fyr um aðkin frá n.d. og var samsp. mit fyrri um - með överulegri bot. à innanagi till.; i stað orðanna: „eins og fær hafa komið“ var rett; „með sér fullri knaggingar sem komið hefir“ Slav. 6. 145 og 147 slv. A 50.

Kjóns Jakobsson segir, at all-almennum ágreininum hefj: verið um ímiskug atvist: : frv. fyr. sem hring-: : hafi áður samsp. A. 41.

Till. samsp.: e.d. at fullu A. 152.

Stjórv. 1897

Valtið Guðrún. flestuður meðalhlið. frv. t. stj. skipum-
arh. um hrit. á stjórv. um hinum sérstakhl. málafni
"Íslands, 5. jan. 1874.":

"Í stjórv. um hinum sérstakhl. málafni "Íslands, 5.
jan. 1874. breyttist 3., 25., 34. og 61. gr. ósamt
h. ákvörðun um standarsoklin sem hér segir:

þ. gr.: 3-agr. orðist sv: "Í fyrir málafnum, sem
áttist er: fyrir lið 1. gr., þar vátgjafinn ábreygt á stjórn
vatnslöfnum. Hlp. kennur fyrir allt leyst: ábreygt
frans á hender vátgjalnum eftir fyrri veðnum,
sem máluunar verður skipat fyrir um met lögun.

1. gr.: 1. lítur 1.5.-gr. orðist sv: Fyrir hvert veðulegt
áþingi, undir eins og fyrst er sannan leonit, skal
leggja frv. til fjárt. fyrir "Ísland" fyrir kveggja óna
ljóurbæpti málhl. sem: hünd fer. Þat teknunum skal
töldu hafi hit farta tilleg og aubatihagið, sem
skar. t. um hinum stjórnarl. stöðu "Íslands": vik-
inn, 1. jan. 1871, 5. gr. skr. b. gr., en greitt inn hinum
árunum viðurkjöt til hinna sérstaklega gjálða
"Íslands", þó fanns, at greita skuli fyrir frans af
tillegi þessu ítagjöldin til hinnum söstu innlendra
stjórnar "Íslands", eins og fari verða ákvörðun af
kommungum.

B3n not 37

3. gr. - 3. ag. - 4. orð:st eru: Ráðgjafanum fyrir 'Iceland' skal heimilt vegna um bættisstöðu ríkisar at sitja á alþingi, og á henni veit að at taka frátt i umvætunum eins oft og henni vil, en geta verturn henni fyrir sleepa.

Ráðgjafin ætlu sinnig veit öðrum manni umboð til at vera á spingi vit líkst sín og líta þeri: tæ skrárheiður fær, er vistart með sigrilegan: Þarf fólkinn ráðgjafa mið veita öðrum umboð til at sinnja vit spingi.

Athvarfssétt hefur ráðgjafin et að sí, sem kemur í henni stát, þerí að eins, að þær sér jafnframt alþingismann.

4. gr. - 1. maig. - 1. gr. - 2. orð:st eru: Nái: upprásungar um brot. á stjórn. samþykkti hegða fyrir dæma, og vilji stjórnin stigðja málit, skal lenga alþingi upp og stofna til almennum hornunge af nýju.

5. gr. - 1. ákv. um stundarsákin orð:st eru: Spargat til lög þær, er aðkið er: 3. gr., leoma út, skal bestriður vikinsins danna mál þær, er alþingi höftar á hender ráðgjafanum fyrir 'Iceland', eftir þeim mið fyrsluveglum, sem aðilla við tildan sétt.

fólkum. Þaltir Guðr. segir um fætta frv. at
 henni hef: teknit vett-læt taka ekki enni: frv.
 en fæt, sem næsta bygginsar hef: fyrir ekki, en
 sér hinni á frvest, sem minna hef: á vitið éta ná
 hef: með mett öðru með:; h.. at taka fæt eitt:
 frv., sem ást. varni til at skila at fengið gat:
 frannagang. B. 21-22. Frv. at vitið, sem 5. agin sér
 stakar grun fyrir af hvernig henni hef: slept eru:
 í hæðirvatseta vötugjafans. B. 22-23.
 T. a., Breystingar í skýrri e.d. getum vitt um vitat
 ekki ins: stj. slav. frv., en fæt en ekki með segilegt.
 Ísl. Breystingarinni má koma á með sérstökum einföld.
 um þeir. kennslu þeirri, sem til spess er veitt:
 14- og 15-ars. kennar aildandi stj. slav. sperrvegur en
 ekki ást. til at vera droga fætta atviti frann" B. 23.
 2. bandsdóm t. ðær henni svipet standa í ~~legnum~~
 og á hr. um e.d. Njóum á hr. um ábreygt vötugjef:
 ens megi koma at ein spess slike áhr. færft: at setja
 : stj. slav. B. 23.
 4. Bæseta vötugjafans. B. 23-24. (það meint)
 A. a. l. skiltir veda 5. t. ekki mihi hér. B. 20-21.
 bandsl. agtar spess, en skilyð: fyrir því at frv.
 eru sérstakar vötugjafa fyrir "I slund verði skatfest

at dalar færði at lengja upp fyrir frá at b.d. samb. vor. á stjórar., nemur fari at eins at stjórnin vilji stytja málit. B. 27.

Hlefi Árniður Þorlínus frw. fara : öfugt átt. en ekki kennur hvern inn fari afri, sem hev fengist oft. B. 27-28

Um. vit l. um. eum um málit : heild og næst a ekki miðfengs afrit. Næstu alment samnálar um, at hert. á fylgi sé mikil afturförlag og henni ekki til mæla. B. 20-33, 34-74, 86-119.

N.E. komin : málit og um. frestað B. 119-120.

Nál. meini bluttans snjöt um atviti, sem hev skifta ekki mál, 6. 259-262. Eftirtökstavent er frá þar sem talað er um óþreygt vottajafans, þa er sagt, at hev sé „fyrir alþingi staðri deild ferss“, 6. 260.

Meini bluttum veltið Guðrún. Fálast á at velli sé, at taka sitt frw. aftur. 6. 262. Einn fr. segir : „Meini hl. ne. hefir viljat hvernig að mani megr. 3. agv.: stjórar. fannig, at komumagnið að n.d. alfr. get: hevert vottajafans fyrir en battisrelestur hvars. Personi hert. get eg ekki verit samb. Eg álit enga förf at hvernig personi megr., en at hert. á 1. megr. ag. sé megrleg. Meini hl. hefur aðstjóra melega snjöt hert. nina aftur grundvallohl.

Stjórn - 1897

Dann (14-apr.) en þær er alt öðru vísí ástatt; þær er á þárravöld fríðarinn falið n.d. sínum, af því at meðalur líkuti e.d. skýrur mikilvættum ósamt hestvarði; en eisig gat við að t, at bæti á þárravöld og dörravöld varin á sömu hönd. Þér er alt öðru miði at agra. E-d-alp. lefir ekki dörravöld, og það virðist því einn er að til að svifta þára spinni líkutdeild : á þárravöldinni, sem henni hefur með vettu, sér henni vir gildandi stjórnarskiptum 6-2163. Henni bl.ve. lefi ekki vilið veita röðgjafanum heimild til að taka sín að stóðannum á þingi... Eg fa virði að, hven að innræðir að eru verið : því at líkupa síðan heimild hærðar; miklu fremsi verð eg að ólita að væntum á henni að: að: að: ófengileg fyrir þingjít sjálft, þær sem eru begeg til, að þingjít eru i tvínum deildum, en röðgjafum ekki nema eins. Fugur virði ræs standar að, at bætar þíu deildir helda þingfundum á sama tíma, það er það augiðilegt, að röðgjafum að eru ekki verið virði standar skift miklu og að: til fers að fljóta og græfa) fyrir afgríður miðlanna, að hennum vani heimilt að lata að stóðannum sínus

versta og tala fyrir minn hórd : heimi deildinni "Auk þess minni spenast örðin vaxa horunum einum eftir hófum. 6. 263. — Þá varði v. g. : tævl. var bret. á 61. og og tælur jafnvel betra, at fyrir næði ekki vorit verha stj. vilji fallaest á stjórn. End. ritunar : fr. frá 1873 og ummali með 1867. en tælur næði þó meggja at agra bret. : Þá sitt, at subalpine færðir ekki at vernta frátt fyrir frímagraf. 6. 263-264.

Bren. Sv. gaf viðbótarálit auka þess, sem heim skrifst: undir svál-meini hl., en ekki skiftir spæt málí hér. 6. 265-269. Þat heitir blámað með

En fr. v. g. kom aftur til um. Lóla-þam. spæt aftur B. 528-529. En Bren. Sv. tök það upp til at þa spæt felta og var spæt ært en allmargir færðir græddir ekki at kve. vegna þess at þær földur með þessum ært gablet at færðirnar. B. 529-530.

Stjórar. 1897.

Heini W. stjórar. ne. var fram meðalj. stjórarinn:

" 51.

" 51. gr. bestaði mið fyrri málst. gr. færri orð: hög færri og stjórnarathöfnum, en næsta sérstök málshafi Íslands, skalur ekki horin uppi: hinn dækkur viðkvæði: éta lögt undir atber. færri.

" 52.

52. gr. orð: ist seo:

Hann vögur hefur ^{bit} aðsta vald eftir öllum hinum sérstaklegum málshafum Íslands, með þeim teknörðumum, seo settar eru: stjórar. færri, og látur vötugjafa fyrir Íslandi framkvæma það. Hötugjafum fyrir Íslandi má ekki hefja önnur stjórnarstörf á landi og verður að skilja og tala íslenska tungu.

Gilt aðsta vald innanlands á Íslandi skeal á ábreygt vötugjafans fengit: hundun lands höftingja, sem komu með skipan og hefir að setur sitt á Íslandi. Hann vögur ábreytt verkefni lands höftingja.

" 53.

53. gr. orð: ist seo:

Hötugjafum er ábreygt á stjórnarathöfnum. Hann vögur éta m-d. alp. geta hatt vötugjafum fyrir sunnibattið velstærð heins. Þá er þeim vegnum, en nánar

verður skipat fyrir um metulögum. fr. - til innih.

34. 18

1. liður 25.-gr. orðið er svo: fr. hæstur - gerl 1

Fyrir hevnt meðleast alþingi, undir eins og fótt er saman komið, skal leggja frw. til fjárl. fyrir Ísland fyrir tveggja ára fjárhægtímaðil, sem í hönd fer. Með teknunum skal telja þat: hitt farta tilleg og aukatillegið, sem skr. l. um hins stjórnarl-stöðu Íslands; viðurinn 2. jan. 1871, 5. gr. skr. b. gr., er greitt ín hinnun almennum viðskipti: til hinsa réstakalegu gjalda Íslands, þó framming, at greifta skuli fyrirfrum af tilheyr fyrir utgjöldum til hinsar eftir innlendur stjórnar Íslands, eins og fórr verða ákvæðin af konungsánum.

2. liður 25. 35. almenis blas stofa 12

34.-gr. orðið er svo: fr. hæstur aufragtir fr. hæstur
Ráðgjafum fyrir Ísland á skr. um battistöðum
sins set: á alþ., og á henni vött á at taka fótt:
einn. eins oft og henni vill, en gata verður henni
þingdepla. Hū er sjálfdómur etta önnur aliki far-
föll fyrir til fyrirstöðu, at ráðgjafum aði mælt á
alþ., og má henni þá veita öðrum manni umboð
til fers at meta fyrir á sínar ábreygð, en at öðrum

Stjórn. 1897.

Borti matin landsh. à áleygð vötugjafans. Ákvæði
vætt hefir vötugjafum, éta sá, sem kennur: hær stat.
því at eins, at þeir sér jálfraumt alþ-mennum.

7. maí. 1897. Það var eingang til vinnu til 1904

2-ákrar um standarsalar orðist svo:
þengjat til 1-þær, er ægt:ð er einn: 3. gr., kenni
ut, skal kosti réttur vökvisins denna mið þær, er
bominnger éta n.d. alþ. höfðar á hender vötugjaf-
anum fyrir Ísland ut af umhverfis farslu heurs,
eftir þeim miðfarslu regnum, sem gilda við tætan
vætt. 6. Maig. 1897.

Borth. Óaltingi bætur við fr. getta voru:

1. 1. gr. falli bært. Að ólauði salar.

2. 2. gr. verði 1. gr.

3. a. Í staðum fyrir orðin: „bominnger éta n.d. alþ.
æta bært vötugjafum (þykir um hættis reikstur heurs);
1. mei. 3. gr. kenni: Alþingi kennur fyrir sitt besti;
á leygð fráum á hender vötugjafana.

• 1. 3. gr. verði: 1. gr.

4. Aftan 3. gr. (sem verður 1. gr.) kenni svoköldi, sig
gr. (sem verður 3. gr.):

Aftan við 8. gr. bætið: 1. gr. með til
þóttu meðgi skipti at levetja til aukar alþingis fyrir

allt. er læst upp áður - bl. gr. fersarar stjórar.

5. Að tilir orðunum „finsaskýr“: 5. gr. Þat ist einn i: Rátagjafum ætluð eining veitt öðrum manni umboð til að vera á finni við hlit sér og leita fyr í tē skyrslum þær, en vintast með ragnlegan.

bif. et at inn fyrir orðin „, er komningar et a m.d. allp. höfðar á landið rátagjafarum fyrir Ísland út af embættissamhlé leins“: 6. gr. komi: er allp. höfðar á landið rátagjafarum fyrir Ísland“ 6.2 b64-265.

Fyr. meiri hl. ne. var samþ. til 2. umr. og skifta umr. o. 1. umr. ekki mihi B. #31-53lo.

við 2. umr. var Guði Guði. frum urð. f. það að, at 38 stjórar. varí teknar upp: fyr.: heild met við b. U.G. 6.2 b64

Ben. Gu. var frum urð. at 1. gr. stjórar. gott met viðbók fyr. teknar: heild upp: fyr. - E mhr. at inn 32 fyr. felli orðin: fyrri megr.: , og verður at skilja og tala íslenska tungu" felli bætur. við 5. gr. fyr.: "I staðinn fyrir orðin: , og máður þa væta öðrum manni à óbreygt rátt-

Stjórn. 1897.

"gjafans" leomi: og skel landsb. þá eiga þær sat: : heus sat og à heus á hryggi. Hott gjafans getur einnig verit öðrum manni umboð til að vera á fingsi vit hlit landsb., og, að líta þen: tæ skýrslur, sem vintast meit myndar. Það forföllum landsb. mið vita öðrum umboð til þess, að sunna vit fingsi: heus sat" - heles óvenl. bret. á fyrirsögn frw.

B. 321.

V. 17. 2. vnu. regns fransm. "Hálmars Guinsson, að þat sunni": hafi heimis meiri hl. me. til að leggja til, að m.d. laugði hafa á þær vald til var, auk þess að þat varri i samræmi við tilsvarendi dönsk áber., að vati sé að fyrir, að hér heimi innleidur politið stev döristöll, landsdeinar, "sem sjálfsagt virður a.m.l. skýrslur e.d., en sé þat teknit frams mið spagur, að alt fingsi. f.g.e. sameins. f.g., hafi ákvæ. valdss., það er lokað fyrir spættu skot:ð, og arftara að fermta þessa á eftir" B. 646-647. Tákn. bret. V. 3. un. stjórn. 58 óþegjið og auk þess fyrir utan þær takniði, er meiri hafi sett sér um meitfert þessa mál: B. 647. Bret. V. 3. vit 55 frw. sti: undir vati gjafans að mata ekki á fingsi og sé spess vegna óþeggil. Bret. B. 5. vit sönn. 5. óþekktisk. B. 647-648.

Sund. Guðrún telur það at herra vött e.d. fyrir
vara af seifla eiga henni ábærinn valdinni à hennun
vætagjala þanast til henni verði farið at danna
i slíkum miðum, en óvist sé at sva verði
gert. En þið ekki á megin næst till. O. S. hér um.

B. 654. Hæfir sunn. meit vitauðnum við stjórn. 28
til at hinsdra öþarf aukalping, sem sé shall
fyrir landið. B. 654-655.

Vatnir Guðrún. telur at bret. à áber. um ábreygt vat-
njala aði orðið fyr. at falli lyja stj. Einung aðt.
leurst at seifla e.d. vöttum til at eiga líhetdeild
i at henna ábreygt frum aðgjn vætagjala. Síðan vart
ábreyðið um landsdóin og þarf ekki at byggjia i
því nái; „ef hennum verður sva heagat at e.d.
skipi henni at sunnhevirju lengi, þá missir henni
níð farið nái ábær vött. En óheppi lengt er at lög-
brinda það nái hér fyrirfrum, at e.d. skuli skipa
landsdóminum“. B. 660-661.

Finnfossar komnar upjög, at engin mott. við stjórn.
361 skuli vera fari at fari áber. sé „vansteypningar“
B. 679-680.

Einar Jónasson segist at sjálfsögju at verða á
vera með því, at m.d. fái ábærvaldini à hennun næst-

Stjórn. 1897

gjafarum, en ekki fyrirgið: heild innri, þarí at af frø,
vari sva orðað, fó varí aðstætt, at gerð varí vát fyrir,
at dánslær löndstöll dunciði; þeim miðurum, sem
höfðuðu gróna gegn ráðgjafarum' B. 691.

A. ö. l. skiltir 2. umr. ekki veinn miði B. 644-704
Frø. samb. til 3. umr. sva sem fæt hóss
frá meini bl. nr. með orðabrot. á fyrirsögn og at
31 stjórn: en öll teknir mygg, en allar at vor
brott. gumið teknar að eru eða fæddar, og frø.
me. fæt at eigi samb. alveg óbreytt. B. 704-705

V:5 3. umr. m. d. segint Skáli Þor. verða at gera
grein fyrir aldr. sinn fyrir sva fæt verði at
skiljast á seinstakum hætt, "fannig, at ey ar ekki
samþyklaður færur frø., en vil greifta færir aldr.
mitt til e. d., til fæss at sín h. f. d. geti fengit
at sjá frø., og til fæss, at hin aði veint færí
fæt hólf, sem ey ðósk" B. 767. Segist ekki
mundaða samb. frø. ein, af fæt verði: ekki fyrir sín, at
dýra h. erði teknar til at segja aðit nikkum fæt, og
bíggja færí i fæt hólf, sem gerir fæt líklast til at nái
stæðfesting kunnungs." B. 773.

A. ö. l. skiltir 3. umr. m. d. ekki miði B. 754-784.
Frø-samb. óbrot. til e. d. B. 784.

v.ð 1. mvr. a.d. var ne. bonin og mvr. frenta 17.8.2-283.

Í nál. segir um ábarmvaldið á hundun váttagjófa, at þær sem ne. sýja eru lausjandi aðt. til at taka heim af alþ.: heild og fá m.d. einni, fóðurinn með við, at stjórnun telji þetta miður heppileg, þa sé vett at setja heim i fræ „alþingi“ í stað „m.d. alþs.“ 6.435-436.

Brot. á 38 stjórn. í sömu átt og till. 0. g.:
m.d. vil ne. agra til samkomulegs við stj. 6.436
það er um ótakst. voru þær till. meiri hl.
ne. persón:

1. 1. ag. fræ. galli bent.

2. 'í 3. gr.: fyrir „m.d. alþs.“ bonni „alþ.“

3. Nýr bonni um brot. á stjórn. 38, um at fyrirvara sín gr. vorti óbrot. + brot. 0. g. í m.d.

4. Nýr g., sem vorti 4-agr. meðalig:

„lit meðal. alþ. skal bora saman fyrsta virkun dags: júlíumánuði: annat hvort ör, hafið komið meðal tólf tekið annan sem komið dags sama ör. Bræsta má persón með lögun. [stjórn 31].

5. Þ. 6.6. (2. áber. um st. sakir) bonni fyrir „m.d. alþs.“ „alþ.“ 6.436-437.

2. ne. mvr. voru ósannilega ne. um 31 en sannilega um annat 6.437.

Stjórn. 1897

v:5 frá með. 1. unnr. í e.d. tölvutí Sig. Stjóri um
og skiftir meða heins ekki miði A. 417-423. Þó
rést, at heim tóku bort. á skýrum þeir e.d. ekki
meitt hófustar. Þær sem heim minnisti ekki á
got.

v:5 2. unnr. e.d. sanna ekki aðrar borth. en frá ne.
Frá með. - lígðst. segir um ábarmvaldís á vötugjafa
"Eins og mi er á stath, helur n-d. hönd : bægga met
skýrum e.d., þær sem hinn býr le fyr. til hennar,
þat er fersvega aðeignt fyrir hina fíjótt hófum
at vera : meiri blöta : samein. f., en : grundvalldur.
Þaua er miðat við politískan dómstól ; þat er
fersvega öðru miði at aga. Ef hér varí slíkum
landstómen, en at meira seta minna leytí varí
skýrður af e.d., þá varí aðt. til at aga fersa
borth. ; en ír feri at sva er ekki, þá sá ne. ekki
aðt. til fers" A. 444. Bort. á stjórn. 38 gengi til
næmburarslags við stjórnina. A. 445.

Af andum landsh. en þat einstaklega hevit, at þat
veri næmverulegs liðagin til grundvallar leiðumni
um ábarmvaldís, en hevit aga ségi við fyrir feri,
at náhús fíjótt aðt: einnig komið fram ábreygt
gegn vötugjafum. fyrir landsh. þó sem spæta

Komnið leiðin mógin slálegt fránum líja me. Þó : hennar til : A. 446-447.

A. ö. l. skiftir 2. umr. e. d. leiðin miðli . A. 439-474.
Allan bætt. meiri hl. me. samþ. A. 474-475. Fyr.
víðast til 3. umr. bætlu. aðgjn 5. A. 475.

v:5 3. umr. e. d. ber me. einungis fráum orðabrot. 6.506.

Christján Þorláksson segir, at af áber. um ábærnættum
varu bæt. seo, at þær stod: „alþ. getur fyrir sitt leyst:“
; at et. komunum etta alþ.“ Þá varu þær meit óbeint
máðurbrot, at grundvallarl. dörrslan gildi hein at þær
leyst: , en á slíkt gat: me-alla-leiki gallert. A. 517-518.
Segir ^{víðar} at, bætt. me. get: leiði orðit þær til fyrir stöður, at
fyr. fái: samþ. stj. og mið: at þær et fára fyr. i
það brof, sem me. bæfi: aðst. til at etla at ná get lebbart
meiri hl. m-d. A. 519. Af ummáluum sama þær. A. 529
tist, at mánir sem viðna hafa varit högt við sunna m-d.
meinu var brot. á fyr.

A. ö. l. skiftir 3. umr. 2. d. leiðin miðli A. 517-531.

það brot. me. samþ. og fyr. seo meit b7-5 etla.

4-5 3. b.

Stjórn. 1897

Aður frv. banni til einnar umr. í m.d. gaf
ml. þau út miðt áh. Leggur meiri hl. at brenta
frv. a.d.: þat heyr, sem þat var: „er þat far
frá m.d. 6-546-547. - Skiftir nökkrum dældum
ml. fyrir þau afirleitt ekki mál. Þó segir at
e.d.-staki til „at bætum dildum: samruningu“ se
halft ábærvaldið: væðherra ábreyðum málum; :
stær m.d. einnar, og verðum vör at álita þá bæt.
miðög óheppileg eftir skýrur alþingis og heldur
ekki: samvæni vit stjórn skipulegar vegur.“
6-546.

Hinn hl. ml. leagan aftur á miði til, at frv. e.d.
verð: samf. óbæt. 6-547-548.

Sigurður Árnason var fram seðbly. urth. við
hl. meiri hl. ml. : „S stadium fyrir orðin: „skuli
ekki bærin undin atkvæð: fess“: l. tölul. banni:
skulu ekki löggundin samþugtum - Óða synjumur-
atkvæð: hins dánarla vikisváts, nema fegar eru sér-
staklega standur á, at þau at einhverju lengt:
einnig meira samliggjum mál, en inn þau skei-
komunum: vikisváttum, hvort eru ar óða ekki.“
6-584.

við einu umr. i m.d. segir frænum. minni bl. Þólmus
Guðnason: „Að endinum vil eg hort lega mið-
 nunaða aðfært e.d. i þessu máli. Þánn hefir komið
 meit till. til fyl. at skora á stj. at sérnálin verði
 ekki bovin upp i mikilvæðum, at eru en málit er
 komið til h. umr. i e.d., hevst þá heldur komið
 aftrum til m.d., og ef það er meiningin meit færslu
 at leggja þverru á fessa deild. Það varð eg, at h.
 Guðn. hefni at meta það at verðleikum.“ B.1792.
 Um ráð þennar ókennaða og ábreygt: „Sír ábreygt verður
 gildandi fyrir innlendum dömi, þar sem m.d. alþ.s.
 ákvarir, en e.d. dömi. Það getur engum vali-
 leikid á því, at farið verður fram á, at fá inn-
 lendum politiskan döinstöl af e.d. mótmælum!“
 B.1792-1793.

Franzen. minni bl. Guðl. Guðn.: „— ekki venjulegt
 stjórnslagilegt fyrirkomulag, at m.d. ein hafi á-
 kennaðalit, nema þui at dins, at dömsvaldi sé
 at einhverju lengt: „höndum e.d.“ Nafni sem
 dömi England, Danmörku og Norway, dömi e.d.
 Þá takki það: dömi en m.d. hafi. Íð Svíþjóð
 fyllti bæðan deildin um ákvarna, suda eigi þar
 hvernig deildin það: ákennaðalinn. — Meðan

Stjórn. 1897

2.-d. hafi ekki dörrvald: þessum miðum sé
því óðiliðst að svíta hana ábærvaldina. Á ek
spess kenni slikt að verða fræ til fells.

B. 1736 - 1737.

Glernefjörður segrir að vera megi, að nái.
taki meðbund sterklega til orða um ábærvaldini, að
venja sí að ákvæða þat eins og: till. meini
hl. og vera megi, að þat sé ekki venja:
"konstitucionellum" löndum afir höfut; en þat
sé fó venja i næguru löndum. Vitanlegt um
Danmörkun og ein upplift um Noreg. Hagailegt
ett: að vera að smíða þetta eftir Dönsun og fá
líkilegast til að verða framengust. B. 1808.

A.-ö. l. skifta um. ekki kenni náli B. 1788 -
1849.

Allar bort. voru feldar eða teinar altar. og
loður vor fræ: heild eining falt. B. 1849 - 1851.

I e.d. var samf. borin fram till. til. spál. um
að sérnál Íslands skuli ekki borin upp: náhla-
váð: Dana. Þeim feld með rölstuddri daglæra A. 1725 -
726. nr. 695 - 697. Um. skifta ekki náli. Sjá og
6 482

I bætum deildum komu graen till. um at ávörg
vara send til konungs. Í m.d. vistast malið
aldrei hafa lemt til um. Þ. 1qf3, 1qf7 og en spó er
þvertat á vörgr meiri hel. me. 6645-646, en ekbert er
- þær sem hev skifti mali.

Þessarop 2.d. er afur þvertat 6. 673 eins og
það var samsp. vit einra um. e.d., en ekbert
varðar heldur hev reiður, sem i spó er, og sámos
ar at regja um það eins og það var upphafl
fráum 6. 623 og 650.

það er ófengið um að fyrirvara um það að ekbert
er ófengið í spó og stundum hev heft
8081-81. Tengingarum ekberta til 8081-81
- 8081. Þá eru vísar odd. um stjórn. 8.8-81

pp81

það er ófengið ófengið vísar. Það er ófengið
Tæk - pp81-81. Það er ófengið vísar odd.

um - 8081-81. Það er ófengið vísar odd.
- 8081; það er ófengið vísar odd. Það er ófengið
- 8081. Það er ófengið vísar odd. Það er ófengið
- 8081. Það er ófengið vísar odd. pp81-8081-81

pp81

Stjórar. 1899

Fagir e.d. 1899 báru Sigurður Stef. og forleifur
Jónasson fránum frw. t. stjórnarpróf. um boð á stjórar.
Um hin rírastál. miðlefni Íslands 5. jún. 1874. og er
frw. þat samblyðja frw. e.d. frá 1897. 6. 184-185.

V:J 1. um. e.d. komr ekkið markvert fráum A. 11-12.
en málum visat til me.

Minn bl. me. (Stellar. Sv., Sig. St., Kristján G., Forleifar G.)
báru fráum þessar boð.

1. V:J 1. gr. Fagir ordir: „Önnur stjórnarstýrð“ komi:
„umset vötugjafabundt“:

2. V:J 2. gr. Fagir: „Kommager et a alþingi aðta“ komi:
„alþingi aðta“:

3. V:J 3. gr. Þessi grein fallið varður, greinatalan breytist
áftur fari.

4. V:J 5. gr. Fagir: „Bæti hitt farta tillegg og umhattilegít“
komi: „tillegg þat“:

5. V:J 6. gr. „Önnur megr. gr. ordist framig:

„I fyrföllum vötugjafa má henni veita öðrum manni
umhatt til fess, at mæta á alþingi fagir síra hönd, m
at öðrum boði: mætin landsköftingi f. h. vötugjafa“:

6. H. megr. 6. gr. stjórar. Það að fari b. gr. frw., er vært un
5. gr., komi mið 6. gr. samblyðandi:

"Nái upprásstengunum bæt. à stjórar. samf. veggja fings-
deildarinn og vilji at j. stytja málit. skal leyra allp.
uppr. þó þegar og stofna til almennra þorsninga af
náðin".

7. 5:5 Tug. Í ritin „kommunarsta“ falli burðar.

8. 11. 4. Samf. bæt. à orðal. fyrir segnar eru af þeim
leita. 6. 245.

A. mál- at ö. l. ekki at gretta A. 242-245. Þú
þú þorsan er einn i minni hl. 5:ll þó ekki at
sínum agra frv. at deildarinni : e.d., þar sem varit sé
at minna at at banna à sambandsvegi milli flokk-
anna : n.d. Þott. frá sér líka fyrirvaraðurinn þar
sem meiri hl. me. hafi lagt meiri hl. deildarinnar.
Meiri því líta meit öll frekari miðmali agra
stefnu frv. þar til fæt banni aftur frá n.d. :
þá meiri var, at þar verði þær miðalok. sem bann
ekki. 6. 245-246.

þá var landskr. fram móhly. borth.

1. Principiðalir : 1. ag. falli leir. Gvairstalan og
innanverðastir breystist ske. því.

2. Til varar : við 1. ag. Í ritin ; og veittur at skilja
og tala : „sundla tungur“ falli burð. 6. 166.

Stjórar - 1899

v:5 frams. 1. unn. e.d. kennar ekbert miðt frams. ^í
þó kennar frams líja framsin. Síg. St. hvat hafi verit
áðalat. at jönnar þar að tóttar : „at ors með: ekki
minna en óhinnleid stjórn, sem varí ábyrgð fyrir
alþingi fyrir innlendum dómstóli“. A.13. A deildaskiptum
ekki minst. A.13-17.

v:5 2. unn. e.d. segir framsin. Síg. St. at í þeim miði
meði ekki skata erunagis með tilliti til Þr. stjórnars
unnar, heldur verð: líka at taka tillit til skot-
unnar n.d. à frui. A.16. Same Háleyg-30. A.17.

Brot. leikdh. vorin gefðan, en allan brot. með samf.
og fru. unu sent 3. unn. með Þatkv. gegn h. A.18-29.
A. ö. l. skiftir 2. unn. ekki kennar miði A.17-29.

v:5 3. unn. e.d. tjónin Jóni Gakobsson regi vera í
miði fru. at ors bínus, en segir at af n.d. hvort
at verulega lengt: til bota um fæt hafi samst
~~haf~~ líkindi at a vissur um at mið samf. stj. fyrir unni
hverg, e.t.v. verða með frui. fyttingamálkið at viti
veri t.d. af sin brot. gott. gerð à e.d., at fjöldkjörni
fru. þær yrður q. fyttingamálkið um stöðu e.d. gegn
verð vökjavænum. Þær skil brot.: boti mundi
henni skoda vændlega, heya sinn um hvort, kann att:

dekkat vera með frv. S.d. varð villega sjávarvæðum
at þui, at ekki færft miðst til, at fyröttkj. Fr.v.
hér varð: ofurlit: leorrvin. Þinn fyrkj. fær-far
tannþínum og við fóð dega hjörugengi hennu; seo
agtar farið var önnur og fyrtingarsvinni með.
Haf: vötugjálf: à fyrri með henni hafa at jafnast;
fylgj. kyrkj. fær. i kappsmálum sínunn; henni
frv. at einhver fylgdi hennum ekki at málum
síthvert fyrir, mündi henni vildja hennum sín
sessi við næsta lajört:mabil. Alþursgi mündi fóð
at þui er-e-d. meintir standa of veikum fótum
gagnvart vötugjálf og stjórn, af augin breyting
þot: gerð á fyrir hennarlegi hennar. A. 33.

Síðsti framsun. regin við fessu fættu eitt:.. Svort
heppilegt sé at fara fram á fessa breytingu nín
og hvort hin ekki geti orðið frv. at falla hýja
stj., skal eg ekbert um regin, enda hefji eg ekbert
hugsat fættu atvís:". A. 41.

A.2.1. skiftir 3. umr. 2. d. ekki málit A. hq-44.
Fr.v.-samb. 7 atkv. gagn 3 og sent m-d.

V:5 1. umr. m-d. regin Guðl. Guðm. m-a.
við af bret. a stjórn. Áhl., at hér meitt: fara þau

Stjórar. 1899

met alveg, at fyrir skyldin feri at eins leyst upp
at stjórar hefur m.d. samþyldar stjórar. bmt. B.170.
"Gunnars stóð hafa meiri óttast, at ráðgjafurinn
geti spilt fjárl. met feri at fá leg. býj. fer. til at
gera fundarháll. En fyrir síkt mati: gunda meit
feri, at sér varí ákvæðið, at helmingar feri.
at eins fyrfti: at vera á fundi vit umur. umur
fjárl. felta kennur at vise tóplega fyrir, en
hins vegar geti: síkt óker. mannaart valdið stóð
festingar myndum. - Þann virði aukt þess röldar
hins elstu sláttar og tollar gerðir hreyfus-
legir á fjárl. Þá hefð: fyrirgið alegrelega: hendi
sér öll fyrir: landlínur og sínarsig set: ráð-
gjafurinn": B.170-171.

Einar Jónasson spyr hevur líkindi sé til at stjó-
rinni fallist á at vor bmt. á stjórar. en feri, sem
e-d-hafi mið samþ. Í yfir réntablaða um hevur gegn-
ið yrt: at feri, ek fyrirgið feri fram á, at fylgja
legi býj. fer: e-d.: Í d. at q. felta standi: námr
samþundi vit stjórar. leyst. Íg fó e-t-o. yrt: fóan-
legt at eldi fyrftu at mata: samein. fp. M3 feri.
meið kvarri deildi til þess at fundur yrt: lög-
máttur. Þá er fó eldi full tryggings fengir

fyrir því, at stj. æti: ekki sýtu miðum fyrir oss
 òf þeirri, à meðan e-d- er sva skiptum sem hin er
 minn. Þannar með: e-t.o. taka upp það óker. , at ekki
 fyrst: at meta meira heiminger spennar deildan
 à fundi, tilgreftas at $\frac{2}{3}$ allra fyrir varur sambt
 à fundi. - Þessum veri sambt hvert slíkt dýgt: .

B. 180-181.

Söndab.: tóluv ómögulekt at seðja, hvert slíkt
 hvet. æti: öðlast staðfestingar. En eftir stjórar.
 meði með einföldum l. hvenna tólu fyrir t.d.
 fyrning, at þeir eru n 32 éta 33 fíj. bíj. og fyr af
 setu 8 éta 9 : e-d. Samið meði sérstakt fyrir-verus
 fessa fylgjum sé hin takin mantrregla, en óþarf
 at blanda fersum inn : stj. skiptumark. Hlítur
 fersum fylgjum fíj. bíj. fyr. ekbert keppniðhlí, fari
 þat haf: sigt sig, at fegar um vel ferðarmist fylgj.
 arinnar sé at velta, þa haf: hinir fíj. bíj. fyr. eins
 óhiltars skotarir og hinir fíj. bíj. og vildast fylg.
 umins fyrir óförf. B. 181-182.

Guttagutl.: tóluv upprætt. Gutl. Gutm. vens
 art. 2361 \Rightarrow at $\frac{3}{4}$ n-d. æti: komin frum fyrirgrafi
 fylgjum gerðarla. Hérleitt munder $\frac{3}{4}$ n-d. fást með stjó.
 hvet. meira fegar sva stæð: à sem minn, at stj.

1899

þengi h. u. b. helming til at vera með sér um
stjórnar-vert. en i því tilfelli eigi líka at rýða
þingjum. Alt komi fersse. i sinni stað miður. B.192-193.
vito. fjarveitingavalldirar, það sé mið um miði, at
at nálega allir séu án ogðir, enda geti stjórnunart
hindrat frammang fjarlægðar, frá heim hefti alla
leg. bý. fum. með sér. Stjórinnum fersse. mannaert
völdja þá oss beithara vopn: ferssem annars en
sér höfum fegar. B.193-194. - Skapit sé at viss
á sérstakst fvw. um fylgjur fij. bý. fum., fers
at óvist sé, hvort þat verði: samf., og samf.
fers fersvegna hérinn forsenda fyrir studningi
at felta við. B.195-196.

A. ö. b. skiftir umr. deki við B.194-199.

Fvr. fett með 11 októ. gegn 11.

N. d. samf. at senda komungi á varp, en i því
er óskort, sem hér skifti við. 6-66D

Benedikt Svavisson: Stjórnar-
skármálið, Þ-Jónakent mið
Andvára XVI. Reykjavík 1890.
s:58-59 t.dur breytt. Mál: a stjórn
van skipan ~~z~~ d. Þeggilægar.

Skráning: Mál: a Zd. Sami:
braga um fremlitlaungs fann,
sem liggji til ófremt vallen tri-
stiftung frumagars, sem sé at
samríma milli tengjagja sýlf-
stæðra f.d. af: meini tengjag
þyri ófremt leggji vanrökum og
verðarmum, og at tengjagja til-
hingilækt: heild: Zd. - Meit
fari at Zd. Vígði Zd. sé sýlf-
stæði: Zd. konflikt og Mál, megi
altri leggja seðlega óhverfa a
at hinga ihaldsmenn til Zd.
áta fyrir, en líkilegt er til til
at vega upp á mið: henni.

Með fyrirháði bosningar Ed. sem
skipti landssöminum, en N.d. hafi
á komrunni vortið að alm. vettletis-
búðunum. Síðlaði og ókun dregni-
ði með sínar borgir með bosn.
Ed.-á Ed. er göður lífjólegum

S. 78 viturbærinn er með breyst.

Ed.-á lær. falli mitun og sjálftast-
Ed.-sagnart Ed., en atviri ókostu-
valdist og se fyrst aðgundstætt hag-
urmarkað: fyrst samanum, at hinn
er vægt. At s. betur er sjálfrí-
dir k. at velja fulltrúa at
leggjast arfingum sitt.

Tess - . þa : blad: tess-teld
flugs ðe - k. er ísligt - blads-reg
num. Þa er tófrod - tess : töfro
is sláða yfir um ójafn tilde
þe hit manablaði: ójafn la
lit la i lagsettil me, ój afre
innar: Þau í yfir yfir la